

[Søren Hansen]

type alligevel til at overse. Det kan godt være, at de, der er mest aktive i det nordiske samarbejde, vil være opmærksomme på det – det er vi jo allerede på forhånd i et vist omfang – men for de nordiske folk er det næppe noget, der vil stå i flammeskrift; det er næppe noget, der vil tegne den nordiske profil hos vælgerne, de mennesker, som lever og trives i de nordiske lande.

Det, der derimod hos dem vil være det afgørende, når de vurderer det nordiske samarbejde, er aktiviteterne. Det er det, Nordisk Råd står for i praksis, altså det, vi gør på uddannelsesområdet, på kulturområdet, på industriområdet, forskningsområdet, med hensyn til infrastruktur, og i det omfang vi kan sikre, at folk mødes til konferencer, til møder og til fælles aktiviteter i folkeoplysningsarbejdet osv. Det er i alle disse helt konkrete situationer, man lægger mærke til det nordiske samarbejde, det er her, det har sin praktiske og egentlige betydning. Og på de områder skæres der ned; altså dér, hvor det virkelig spiller en rolle, hvor man kan mærke den nordiske stemmeføring, skæres der ned.

Ministrene taler om et nulbudget. Vi, der har lidt mere indsigt i det, kan se, at det kommende budget rent faktisk er et minusbudget. Det er realiteten. Der bliver færre penge at gøre godt med i det nordiske samarbejde, altså på de områder, hvor samarbejdet har sin egentlige betydning. Det stemmer ikke særlig godt med de smukke ord, men lige så lidt som andre steder kan man i Nordisk Råd leve af smukke ord. Hvis man ønsker at styrke det nordiske samarbejde, hvis man ønsker det, som man udtrykker, når man holder talerne, er det det praktiske, det udadvendte arbejde, det er aktiviteterne, der skal øges for at styrke vitaliteten, og det lader sig altså ikke gøre med et nedskåret budget. Det ville end ikke kunne lade sig gøre med et nulbudget.

Som sagt det kan godt være, at det kan blive meget fint med statsministrenes mere aktive deltagelse i det nordiske samarbejde. Men det er også vigtigt, at den parlamentariske side styrkes i mindst samme omfang, og det ser ikke ud til i kortene, at man er indstillet på at lægge op til det fra statsministrenes side. Det gælder f.eks. med hensyn til budgetbehandlingen; her vil man fjerne den meget begrænsede indflydelse, som man i forvejen har i Nordisk Råds

budgetudvalg. Det var den modsatte retning, man skulle bevæge sig i, hvis man skulle opnå den vitalitet, som jeg synes er vigtig.

Når det er vigtigt med øget vitalitet, med øget aktivitet på det nordiske område, er det dels naturligvis af de velkendte, gammelkendte grunde, men i disse år er det også vigtigt, at den nordiske stemmeføring får en så stor kraft som overhovedet muligt. Ligeegyldigt hvordan vores fremtidige forhold bliver til det europæiske samarbejde, er det vigtigt, at den nordiske tradition for kultur, samarbejde, sameksistens, vores sociale holdning osv. får så stor kraft som muligt. Det kan vi opnå, hvis vi opprioriterer det nordiske samarbejde. Det er en selvstændig kvalitet, at mange parlamentarikere jævnligt mødes for at afstemme sig med hinanden, for at styrke og vitalisere hinanden og som sagt sætte kraft bag den nordiske måde at tænke og handle på. Det er i den retning, man bør bevæge sig, og ikke i retning af det, man kunne frygte der ville kunne komme til at ligge i det nordiske samarbejde, hvis man følger erklæringen fra statsministrene.

Dorte Bennedsen (S):

I rapporten fra statsministrenes personlige repræsentanter siges det bl.a., at en af udfordringerne vil være at sørge for, at samarbejdet mellem landene på bedst mulig måde kan støtte landenes deltagelse i andet internationalt samarbejde, frem for alt i europæiske fora som EØS og EF.

Det er en bemærkning, jeg er meget enig i, og derfor synes jeg også, det er beklageligt, at udgangspunktet for statsministerrapporten ligesom er, at det nordiske samarbejde fortrinsvis kan bruges på det kulturelle område – jeg siger ikke udelukkende, men fortrinsvis. Det har fået en meget stor vægt, og jeg skal da blankt indrømme, at kulturlivet er en meget vigtig del af det nordiske samarbejde, men det er ikke nok.

Statsministeren fik for nogen tid siden en henvendelse fra Foreningen Norden, hvori det bl.a. stærkt fremhævedes, at samarbejdet bør foregå på alle politiske felter netop for, som det hedder i rapporten, at kunne støtte og koordinere landenes indsats i andet internationalt samarbejde, og det synes jeg måske ikke rigtig lyser rapporten igennem.